

Sự lựa chọn của bầu trời

Hưng chẳng nói gì, vẫn hướng mắt quanh sân. Vậy là Linh không đến? Giá như Linh đến, dù cầm trong tay tập giấy hay cái bút cũng chẳng sao.

1.

- Mày nghĩ kĩ chưa? - Hoài Anh bật thẳng người, vẩy mạnh cổ tay, quả bóng bay vọt lên không, rơi xuống thành rổ, xoay xoay vài vòng, rồi. ..lăn ra ngoài làm nó mừng hụt.

Hưng dựa người vào cột, mím môi quả quyết:

- Rồi, mày nói đi!

Hoài Anh với tay bắt quả bóng rổ:

- Được thôi. Vậy thì tao nói. Nhưng trước hết theo mày thì Linh thuộc loại con gái nào: lãng mạn, thực tế, hay.....trung hoà.

Hưng nhúm mày vài giây:

- Nghĩa là sao?

- Nếu nàng thuộc típ lãng mạn thì hãy nói: “Em quá giống người yêu đầu của anh. Và anh đã ngộ nhận.”. Nếu thuộc dạng thực tế thì thủ thỉ: “Anh cần có thời gian để xem xét lại tình cảm của mình “- Hoài Anh nói như thuộc lòng, tay không ngừng làm các động tác giả với quả bóng. Còn là kiểu trung hoà thì lời câu cổ điển ra: “Em quá tốt. Anh không xứng đáng với em “- Nó đẩy hai bóng qua 2 chân rồi lại thực hiện một quả ném phạt hoàn hảo.

Hưng nhìn quả bóng vừa vắn rơi vào rổ không một tiếng động:

- Thế nếu không phải cả ba dạng ấy?

Hoài Anh xoay quả bóng bằng ngón trỏ rồi hất sang quay tiếp bằng ngón cái, nhún vai:

- Thì cứ lẳng lặng mà rút lui. không cần nói một lời chia tay rõ ràng đâu.

Hưng gật đầu “ghi nhớ!”. Nó khoác balô đi về phía căngtin. Hoài Anh gọi với theo:

- Này Hưng, đừng chủ nhật mà có đến đánh trận giao hữu với bọn trường Quốc Tế không đấy?

Tiếng Hưng theo làn gió mỏng manh từ xa vọng lại:

- Nếu có thể.

Hoài Anh lẩm bẩm 1 mình: “may mà nó không hỏi nếu Linh thuộc loại..... vô cảm thì như thế nào? “

2.

Linh đứng đưa hai chân vắn vơ nghĩ ngợi. Đột nhiên nó “A” lên một tiếng đầy xúc cảm làm cả bọn bạn xung quanh lẫn thầy giáo đều giật bắn mình. Nó cúi xuống hí hoáy ghi ghi chép chép 1 ý tưởng nào đó cho 1 truyện ngắn. ..tuyệt đỉnh mà chỉ có bản thân nó mới hiểu nổi, Bọn xung quanh đã quen nên ai lại vào việc lấy. Linh vẫn viết lia lịa.một lúc, nó thở ra, nhìn lại trang giấy gạch xoá chỉ chít của mình một cách tự hào. Rồi lại đứng đưa chân, lăm băm đọc lại đoạn tự thoại nổi tiếng “To be or not to be “và tự nhủ: “Trời ơi, hoá ra ngoài mình trên đời vẫn còn nhiều người vĩ đại!!(!)”

3.

Hưng thích Linh một cách.... tổng thể. Tức là bao gồm cả tính cách lẫn hình thức. Điều đó có nghĩa là Hưng (đã từng)chịu được cái kì dị trong tính Linh. Không lạ, bởi vì, không có chịu đựng, không phải là thích!

Trước đây, Hưng nghĩ rằng khi người ta đã có 1 niềm đam mê với cái gì đó thì cuộc sống sẽ có ý nghĩa hơn. Bây giờ nó chẳng nhớ mình đã có lúc nghĩ vậy, nó chỉ biết là cái sự mê Vãn của Linh làm nó tức muốn hóc. Wink Wink nước bọt mà chết. Hôm qua, khi Hưng phàn nàn rằng tại nó ít đi chơi với nhau thì Linh lại nói rằng: “Với em Vãn là tình yêu vĩ đại nhất! Anh là tình yêu vĩ đại nhì. Nếu cái thứ nhì mà định lật đổ cái thứ nhất thì chúng mình. .sẽ hết đây! “Linh vừa nói vừa viết một cái gì đó loảng ngoảngHưng không thềm quan tâm. Chưa bao giờ Hưng bức đến thế. Nó thấy ghét cả Linh với đồng văn chương chết tiệt của Linh, đến nỗi nó phải nhờ Hoài Anh nghĩ hộ một câu chia tay để dọa Linh.

4.

- Tại sao?Linh rời mắt khỏi tập bản thảo - Em không thích nghe một câu như thế!

- Tại sao ư? - Hưng dẫn dỗi - Em nghĩ xem, bao nhiêu lần em không đi xem phim với anh để ở nhà ôm lão Jack London.Đã bao giờ em rời tập giấy để xem hết một trận bóng rổ của anh chưa? Đến lúc tay trái cầm tay anh thì tay phải em vẫn cầm cái bút cơ mà!

Linh thì thầm nhỏ xú:

- Thì em đã nói: Văn là tình yêu lớn nhất của em mà.

Hưng hừ một tiếng thật oai:

- Anh biết! Vì vậy anh nghĩ nếu có thiếu tình yêu nhỏ xú kế tiếp thì em cũng chẳng gầy hơn đâu!

Linh hấp háy mắt:

- Em sẽ đổi mà.

Hưng ngược lên nhìn Linh, nó hoảng hốt lấy tay quạt những giọt nước mắt đang chảy trên 2 má bầu bĩnh của Linh: “Nhưng nếu bây giờ mềm lòng mà nhượng bộ sẽ mất tất cả “.Lý trí của Hưng nhắc nhở như thế, và nó phải quay mặt đi nói trong hi vọng:

- Vậy thì chứng minh đi. Chiều chủ nhật anh chơi 1 trận với trường Quốc tế. Hoặc em đến hoặc chúng mình hết!

Giọng Linh hoảng hốt:

- Ô! không được! Chiều chủ nhật em có hẹn với mấy anh chị bên toà soạn. Em không thể bỏ được.

Hưng nói:

- Kệ em!

5.

Hưng lững thững bước vào sân bóng rổ đã chật kín người xem. Dương ném cái áo sôa 10 cho nó:

- Muộn thế mày! Khởi động nhanh đi! 5' nữa bắt đầu rồi!

Hưng ngán ngẫm chui vào cái áo bóng rổ, vẫn đảo mắt tìm Linh. Thái ném bóng cho nó, Hưng gượng gạo bắt lấy, chạy vào thực hiện một quả lên rổ. Quả bóng hùng hồn bay lên. ...chẳng chạm một cái gì, rơi thẳng xuống đất. Dương trố mắt:

- Mày hãy nói là do mày hừa quen cảm giác bóng đi?

Hưng cười gượng:

- Mong là thế.

Tiếng còi trọng tài vang lên ngắt lời nó.

Hưng như người mất hồn, mất. ...đồ. và mất. ...một số thứ. Đứa gốc cũng nhận ra nó không tập trung mắt nhìn ra ngoài theo chu kì giây. Hưng vẫn chờ Linh đến. Nó không tin là Linh lại không chọn nó. Hưng liên tục để mất bóng, đứng sai vị trí, chạy bước. ..Hết hiệp đầu Quốc Tế dẫn Ams tới 11 điểm. Hoài Anh nhìn Hưng một cách kì lạ:

- Mày nhớ hộ tao mày là đội trưởng. Đừng có để mất tinh thần cả đội chứ!

Hưng chẳng nói gì, vẫn hướng mắt quanh sân. Vậy là Linh không đến? Giá như Linh đến, dù cầm trong tay tập giấy hay cái bút cũng chẳng sao.

Hiệp hai Hưng chơi lỗi như.bóng bầu dục, toàn lỗi cố tình, bạo lực kinh khủng! Trọng tài 2 lần phải cho dừng trận đấu để nhắc lỗi hành vi của nó. Hiệp 2 nhanh chóng trôi qua, những quả 3 điểm thần kì của Thái và nỗ lực của Hoài Anh không cứu vớt được Ams bị dẫn đến 19 điểm. Dương định nói gì đó nhưng lại thôi, nó biết giờ nói cái gì cũng là vô ích.

Hưng ngồi xuống đất, đổ cả chai nước lên đầu, tức tối, bực bội, ức chế! Nhìn Nam Giang nói chuyện với Hoài Anh nó thấy người nóng bừng lên một cách.... vô cớ!

Trọng tài cho bắt đầu hiệp 3, Dương qua chỗ Hưng:

- Mà ngồi ngoài một lúc cho bình tĩnh lại đi.

Hưng dựa lưng vào cột rào thẫn thờ nhìn đồng đội khổ chiến. Mất đội trưởng, Ams đánh một cách rối loạn. Vào cái lúc mà Hưng sắp đi tìm dây thừng buộc vào..... ghế thì nó giật mình quay lại khi có người đập vào lưng. Một cô bé vừa thở vừa nói:

- Linh nó nhờ đưa cho anh cái này, nó bị hỏng xe giữa đường nên đến muộn!

Hưng đọc vội mẫu giấy: “Anh ơi!có lẽ anh sẽ thất vọng nhưng em không thể bỏ cuộc hẹn này, Và cũng đừngwf bảo em bỏ anh, khó lắm! Người ta nói: “Yêu nhau không phải là nhìn nhau mà là cùng nhau nhìn về một hướng “mà! Anh hiểu ý em nói phải ko? Chúc anh thi đấu tốt. Tình yêu của em! (ngang với văn, sướng nha!)

Hưng đọc lại hai lần, rồi cất vào cặp. Nó đứng dậy làm dấu thay người. Hưng chạy ra chỗ Hoài Anh: - Thiên tài trở lại đây! Mà không thể làm V.I.P một mình được!

Hưng bắt quả bóng của Dương chuyền sang, vừa đập bóng vừa lùi vạch 3 điểm, bật lên vẩy tay một cách nhẹ nhàng, quả bóng bay lên không trung,tầm trong nắng chiều êm dịu.....

Minh Nhật